

Nr 459

Av herr Jönsson i Ingemarsgården m. fl., *angående statsbidraget till skogsbilvägar, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 844 i Första kammaren)

Angående statsbidrag till skogsbilvägar

I sin petitaframställning till årets statsverksproposition framhåller skogsstyrelsen liksom förra året mycket starkt hur hela det svenska samhället är beroende av vår skogsnäring och att det måste bl. a. genom samhälleliga insatser bibringas en lönsamhet som är konkurrenskraftig i det internationella sammanhanget. Om detta misslyckas blir följdverkningarna svårartade genom allvarliga störningar av arbetsmarknaden, som i sin tur påverkar bygd och näringsliv i vidsträckta delar av landet och även medför stark förstörelse av de kapitaltillgångar som är bundna i den skogliga primär- och sekundärproduktionen.

Den besvärliga lönsamhetskris som för närvarande råder inom skogsnäringsringen och som i varje fall i långtidsperspektivet måste betraktas som övergående utgör starka motiv för att samhället genom ökade insatser motverkar den defaitism och bristande framtidstro som tenderar att breda ut sig både bland skogsägare av alla kategorier och andra.

I nuvarande konjunkturläge synes det angeläget att man prioriterar sådana stödåtgärder som ger en snabb lönsamhetsförbättring och dessutom både därigenom och i sig själva ger en positiv sysselsättningseffekt.

Det är därför vi med tillfredsställelse noterar att chefen för jordbruksdepartementet föreslagit en höjning av anslaget till skogsbilvägar med 1,5 milj. kronor. Kungl. skogsstyrelsen har emellertid i sin petitaframställning begärt en ökning med 4 milj. kronor och samtidigt understrukit att det är mot bakgrunden av den återhållsamhet som myndigheterna uppmanats till som man begränsat sitt förslag till en höjning med endast 4 milj. kronor.

Ett väl utbyggt skogsbilvägnät är en grundförutsättning för att arbetena med såväl virkets avverkning och transport som skogsvården skall kunna mekaniseras och driften rationaliseras. I Norrland kan vägutbyggnad hindra nollområdenas tillväxt och genom transportkostnadsminskning möjliggöra bättre utnyttjande av produktionsresurserna. Pågående nedläggningar av allt fler flottleder accentuerar också behovet av snabb vägutbyggnad.

Utöver biflottleder gäller att ända upp till Jämtlands och Västernorrlands

län även huvudflottlederna till största delen försvinner inom de närmaste åren. Det medför ett akut behov av komplettering och förstärkning av vägnätet.

Det bör noteras att anslaget till skogsvägar varit oförändrat ett antal år. Det har medfört att vägar kunnat byggas i en allt mindre utsträckning på grund av penningvärdeförsämringen och därav föranledd ökad vägbyggnadskostnad. Nuvarande, av departementschefen föreslagna höjning innebär en återgång till ungefär 1966 års nivå. Det måste också konstateras att skogsbruket i södra delarna av landet vill göra i och för sig berättigade anspråk på en större del av anslaget. Det skulle för det norrländska skogsbruket innebära ytterligare svårigheter att utnyttja sina produktionsresurser med därav följande sysselsättningsproblem.

Då med hänsyn till budgetläget bifall till uppräknade av skogsvägsanslaget endast torde kunna ske under förutsättning att minskning kan åstadkommas på annat anslag, får vi anföra följande.

Under statens skogsförbättringsanslag utgår en del som bidrag till skogsodling av sämre jordbruksmark. Det låter sig utan svårighet konstateras att ekonomiskt relevanta alternativ till användning för virkesproduktion saknas för en stor del av de marker där jordbruksdrift upphört eller kommer att upphöra. Av denna anledning är vi eniga med departementschefen om behovet av bidrag till denna verksamhet. Det har emellertid kunnat konstateras att i den besvärliga konjunktursituationen lockar ej kostnader för långsiktiga investeringar som dessutom ger förhållandevis låg förräntning. Vi skulle därför vilja förorda att det övervägs en temporär begränsning av bidragsramarna till statsbidragsbeviljning till skogsodlingsåtgärder på sämre jordbruksmark under förutsättning att det kan komma skogsvägarna till godo.

Åberopande det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte beträffande anslagen Bidrag till skogsförbättringar resp. Vägbyggnader på skogar i enskild ägo besluta

dels att under budgetåret 1969/70 må beviljas statsbidrag med högst 3 500 000 kr. till skogsodlingsåtgärder på sämre jordbruksmark,

dels att under budgetåret 1969/70 må beviljas statsbidrag med högst 17 000 000 kr. till vägbyggnader på skogar i enskild ägo.

Stockholm den 28 januari 1969

Elias Jönsson (fp)

i Ingemarsgården

Erik Larsson (cp)

i Norderön

Birger Nilsson (s)

i Östersund

V. Wikner (s)

Sven Lindberg (s)